

ความท้าทายและข้อจำกัดของการขับเคลื่อนนวัตกรรมสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย

ณัฐวัฒน์ สุขะศิริวัฒน์¹, ณัฐสิทธิ์ เกิดศรี²

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล 69 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงความท้าทาย และข้อจำกัดของการขับเคลื่อนนวัตกรรมสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ซึ่งได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลโดยการทบทวนวรรณกรรม จากงานวิจัย บทความฐานข้อมูลต่างๆ รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง ของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งเคยได้รับการสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) สำหรับผลการศึกษาในงานวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรมของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในประเทศไทย ได้แก่ (1) การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ (2) ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง และ (3) ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน

* Corresponding author : nuttawat.n@hotmail.com, nathasit.ger@mahidol.ac.th

Challenges and Limitations of Driving Innovation in Thai SMEs

Nuttawat Sukasiriwat¹, Nathasit Gerdsri²

College of Management Mahidol University, 69 Vipawadee Rangsit Road, Samsennai Phayathai District,
Bangkok, Thailand 10400

Abstract

This research explores the challenges and limitations of driving innovation in Thai SMEs. The information and data are studied and gathered through the literature review and the series of interview with the top management of leading SMEs that received the grant support from the National Innovation Agency (NIA). The result of this study concludes that the barriers affecting the development of innovation in Thai SMEs consist of (1) insufficient government support (2) high innovation development and R&D costs and (3) difficult access to financial resources.

* Corresponding author : nuttawat.n@hotmail.com, nathasit.ger@mahidol.ac.th

1. บทนำ

ในปัจจุบัน การพัฒนานวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับหลายๆ บริษัท นวัตกรรมช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนสร้างความแตกต่างระหว่างคู่แข่งกัน นอกจากนี้ นวัตกรรมยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจ [1]

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม Small and Medium-Sized Enterprises (SMEs) มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ [2] สำหรับ SMEs ในประเทศไทย มีการแข่งขันค่อนข้างรุนแรง และมีจำนวนมาก ปัจจุบัน การเป็นผู้นำด้านต้นทุน ไม่เพียงพอสำหรับการแข่งขัน หลายๆ บริษัทเริ่มพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม SMEs มักเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ในการขับเคลื่อนนวัตกรรม โดยปัจจุบันแม้ว่าจะมีงานวิจัย ซึ่งกล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนานวัตกรรมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ก็ยังไม่มีข้อสรุปเกี่ยวกับอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความท้าทาย และข้อจำกัดของการขับเคลื่อนนวัตกรรมสำหรับธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน และกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ สำหรับการพัฒนานวัตกรรมของ SMEs ในประเทศไทย ให้สามารถเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

2. การทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นวัตกรรม

นวัตกรรมถูกให้ความหมายไว้มากมาย จากหลากหลายงานวิจัย เช่น นวัตกรรมเปรียบเสมือนสิ่งใหม่ ซึ่งนำไปสู่เทคโนโลยี แนวคิด และวิธีการใหม่ๆ [3] นอกจากนี้ องค์การแห่งนวัตกรรมจะมีอำนาจผูกขาดชั่วคราว ซึ่งทำให้สามารถสร้างผลกำไรให้กับบริษัทได้ [4] ดังนั้น สรุปได้ว่า นวัตกรรมเริ่มจากการสร้างแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ หรือพัฒนากระบวนการทำงานเพื่อสร้างคุณค่าให้กับองค์กร

นวัตกรรมแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) นวัตกรรมด้านการพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ (Product or Service Innovation) 2) นวัตกรรมเกี่ยวกับกระบวนการทำงานใหม่ (Process Innovation) และ 3) นวัตกรรมด้านรูปแบบการดำเนินธุรกิจใหม่ (Business Model Innovation)

2.2 อุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมของ Galia F. & Legros D., Madrid-Guijarro A., et al., Rammer et al. และ Xie X.M. et al. [5-8] ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่ผ่านมาในอดีต เพื่อเป็นการรวบรวมปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการพัฒนานวัตกรรมในองค์กร SMEs และการศึกษา พบว่ามีปัจจัยที่สำคัญเบื้องต้น 17 ปัจจัย ดังที่สรุปในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความท้าทายและข้อจำกัดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมของ SMEs

ปัจจัย	คำจำกัดความ	ชื่อผู้วิจัยอ้างอิง
ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรมและ R&D ที่สูง	การพัฒนานวัตกรรมต้องใช้เงินลงทุนสูงทั้งด้านวัตถุดิบ และค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา	Frenkel A. [9]
การขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร	ผู้บริหารไม่ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้พนักงานนำเสนอแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม	Grimsholm E. & Poblete L. [10]
ความเสี่ยงด้านอุปสงค์	ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ บางครั้งความต้องการของตลาดไม่ชัดเจน ทำให้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ถูกพัฒนาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้	Hadjimanolis A. [11]

ตารางที่ 1 ความท้าทายและข้อจำกัดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมของ SMEs (ต่อ)

ปัจจัย	คำจำกัดความ	ชื่อผู้วิจัยอ้างอิง
การขาดบุคลากรที่มีทักษะ	การพัฒนาวัตกรรมการ บางครั้งจำเป็นต้องใช้พนักงานที่มีทักษะเฉพาะด้าน แต่เนื่องจาก SMEs ขาดบุคลากรดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมได้	Tiwari R., & Buse S. [12]
ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน	บางครั้ง สถาบันการเงินไม่มั่นใจในความสามารถด้านการพัฒนาวัตกรรมการของ SMEs ดังนั้น การแสวงหาแหล่งเงินทุน จึงเป็นเรื่องที่ยาก	Loewe P. & Dominiquini J. [13]
ปัญหาการรักษาบุคลากรที่มีความสามารถ	บางครั้ง SMEs ไม่สามารถดึงดูดใจให้พนักงานที่มีทักษะในการพัฒนาวัตกรรมการทำงานได้ เนื่องจากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของพนักงานดังกล่าวในเรื่องของผลตอบแทนทั้งในรูปตัวเงินและมีใช้ตัวเงิน	Westhead P. & Storey D. [14]
การขาดการอบรมบุคลากรภายในหน่วยงาน	SMEs บางบริษัท ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการฝึกอบรมพนักงานด้านการพัฒนาวัตกรรมการ	Yenmei Z. et al. [15]
ความไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของพนักงาน	พนักงานบางคน ไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาวัตกรรมการ เนื่องจากกลัวความล้มเหลว อีกทั้งยังยึดติดกับการทำงานรูปแบบเก่าๆ	Flinders C. et al. [16]
ความไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร	ผู้บริหารบางคน ไม่กล้าลงทุนในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาวัตกรรมการ เนื่องจากกลัวความเสี่ยงด้านการขาดทุนทางการเงิน	Zwick T. [17]
การขาดทรัพยากรเงินทางปัญญา	ทรัพยากรเงินทางปัญญาเป็นเครื่องมือที่แสดงถึงการพัฒนาวัตกรรมการ อย่างไรก็ตาม SMEs บางบริษัท ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนได้	Bald J.R. & Gellatly G. [18]
การขาดสภาพแวดล้อมในการพัฒนาวัตกรรมการ	SMEs บางบริษัท ไม่มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้ออำนวยในเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการ เช่น การจัดวางโต๊ะทำงาน สีที่ใช้ตกแต่งสำนักงาน หรือพื้นที่พักผ่อนสำหรับพนักงาน เป็นต้น	Scozzi B., Garavelli C. & Crowston K. [19]
การขาดแคลนเวลา	การพัฒนาวัตกรรมการค่อนข้างใช้เวลามาก เพราะผ่านกระบวนการทดลอง วิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	Mohen P. & Roller L. [20]
การสนับสนุนของรัฐบาลที่น้อยเพียงพอ	รัฐบาลขาดการสนับสนุนเรื่องเงินทุนในการพัฒนาวัตกรรมการของ SMEs อย่างทั่วถึง ตลอดจนขาดการส่งเสริมทีมผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยพัฒนาวัตกรรมการอย่างเพียงพอ	Rush H. & Bessant J. [21]

ตารางที่ 1 ความท้าทายและข้อจำกัดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมของ SMEs (ต่อ)

ปัจจัย	คำจำกัดความ	ชื่อผู้วิจัยอ้างอิง
ความผันผวนทางเศรษฐกิจ	บางครั้ง ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ SMEs ไม่กล้าลงทุนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรม	Khan A. & Manopichetwattana V. [22]
การขาดข้อมูลทางการตลาด	ในการพัฒนานวัตกรรม จำเป็นต้องมีข้อมูลทางการตลาด หาก SMEs ไม่มีข้อมูลดังกล่าว ก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้	Hewitt-Dundas N. [23]
การขาดข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี	แหล่งข้อมูลทางด้านเทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานวัตกรรม หาก SMEs ไม่มีข้อมูลดังกล่าว ก็จะไม่ประสบความสำเร็จด้านนวัตกรรม	Silva M. & Leitaõ J. [24]
การขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ และเอกชน มีส่วนช่วยพัฒนานวัตกรรมทั้งด้านการกระจายเงินทุน การแบ่งปันองค์ความรู้ และผู้เชี่ยวชาญ หากไม่มีความร่วมมือดังกล่าว การพัฒนานวัตกรรมจะเป็นไปได้ยากสำหรับ SMEs	Hausman A. [25]

2.3 แนวทาง และรูปแบบการขับเคลื่อนนวัตกรรมของประเทศต่างๆ

ผู้วิจัยศึกษา และทบทวนวรรณกรรมจากประเทศต่างๆ ของ Xie X.M., Zeng S.X., & Tam C.M., Frenkel

A., Hadjimanolis A., Sabir, R.I. & Sabir, R.M., McAdam R., McConvery T., & Armstrong G., Tiwari R., & Buse S. และ Habaradas R.B. ซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แนวทาง และรูปแบบการขับเคลื่อนนวัตกรรมของประเทศต่างๆ

ประเทศ	แนวทาง และรูปแบบ
จีน	1.เครือข่ายความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการตลาด เทคโนโลยีใหม่ การผลิต และ R&D 2.นโยบายค้ำประกันการกู้ยืมของรัฐบาล ตลอดจนการก่อตั้งหน่วยงานหรือผู้แทนการค้าประกัน 3.การก่อตั้งสถาบันด้านการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม นอกจากนี้ก่อตั้งสถาบันการศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการ
ไชปรัส	1.การสนับสนุนเงินทุนของสถาบันการเงินเพื่อพัฒนานวัตกรรม ทั่วทุกอุตสาหกรรมทั้งภาคการผลิต และบริการ 2.การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้บริหารทุกระดับเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการ

ตารางที่ 2 แนวทาง และรูปแบบการขับเคลื่อนนวัตกรรมของประเทศต่างๆ (ต่อ)

ประเทศ	แนวทาง และรูปแบบ
อังกฤษ	1.การส่งเสริมเครือข่ายเฉพาะกลุ่มด้านการพัฒนานวัตกรรม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน 2.การเปิดโอกาสให้พนักงานร่วมนำเสนอแนวคิดการพัฒนานวัตกรรม เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมบริหารองค์กร ตลอดจนให้รู้สึกถึงการเป็นเจ้าของ
เยอรมัน	1.การทำข้อตกลงร่วมกันในการทำงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับสถาบันวิจัย เพื่อคิดค้นผลิตภัณฑ์นวัตกรรมซึ่งสามารถจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้ 2.การร่วมมือกับองค์กรอื่นเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนานวัตกรรม ส่งผลให้เกิดการประหยัดต้นทุนในการขับเคลื่อนนวัตกรรม
อิสราเอล	1.การสนับสนุนกิจกรรมด้าน R&D ของภาครัฐเพื่อลดความเสี่ยงในการพัฒนานวัตกรรม 2.การให้เงินทุนสนับสนุนแก่ธุรกิจรายใหม่ของภาครัฐ สำหรับการขับเคลื่อนนวัตกรรม
มาเลเซีย	การกำหนดรูปแบบเงินให้กู้เพื่อการพัฒนาการพัฒนามีค่อนข้างมาก ได้แก่ เงินทุนสำหรับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก, เงินทุนสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่, กองทุนฟื้นฟูสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก เป็นต้น

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ เริ่มจากขั้นตอนการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีทบทวนวรรณกรรมหรือบทความทางวิชาการ (Literature Review) จากฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของ SMEs ในประเทศไทย เพื่อศึกษาว่าปัจจัย เรื่องการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดนวัตกรรมสำหรับ SMEs ในประเทศไทยมีข้อจำกัดอย่างไร

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 9 บริษัท โดยพิจารณาจากบริษัทที่ได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนานวัตกรรมจากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) (www.nia.or.th) เนื่องจากเป็นที่ยอมรับว่าประสบความสำเร็จในการพัฒนานวัตกรรม ประกอบกับบางบริษัทได้รับรางวัลทางด้านการพัฒนาการพัฒนานวัตกรรม อย่างไรก็ตามก่อนที่บริษัทเหล่านี้จะประสบความสำเร็จย่อมต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกบริษัทเหล่านี้มาเป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้ประกอบไปด้วยหลากหลายอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ได้แก่ ธุรกิจสินค้าอุปโภค บริโภค ธุรกิจด้าน

เทคโนโลยี ธุรกิจด้านพลังงาน ธุรกิจด้านการเสริมความงาม ธุรกิจด้านการออกกำลังกาย ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และสิ่งก่อสร้าง ธุรกิจด้านการบริการ ธุรกิจด้านการขนส่ง และธุรกิจสินค้าเกษตร และอาหาร ซึ่งทั้ง 9 บริษัท มีทุนจดทะเบียน โดยเฉลี่ยประมาณ 6 ล้านบาท

ขอบเขตการสัมภาษณ์ครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้

1) ลักษณะการดำเนินธุรกิจ 2) ประสบการณ์ในการพัฒนานวัตกรรม 3) ปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในการพัฒนานวัตกรรม 4) อุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม และ 5) ข้อเสนอแนะสำหรับการขับเคลื่อนนวัตกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาสัมภาษณ์โดยเฉลี่ยประมาณหนึ่งชั่วโมง โดยได้บันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และถอดความเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูล ทบทวนวรรณกรรมหรือบทความทางวิชาการ (Literature Review) และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Study) ระหว่างอุปสรรคใน

การพัฒนานวัตกรรมของทั้ง 9 บริษัท เพื่อหาปัจจัยร่วม (Common Factors) หลังจากนั้น ศึกษางานวิจัยจากต่างประเทศซึ่งมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่คล้ายคลึงกัน เพื่อหาข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ สำหรับปัจจัยร่วมที่เป็นอุปสรรคในการขับเคลื่อนนวัตกรรม

4. ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์รายบริษัท

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์รายบริษัทมีความครอบคลุมในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ดังนั้น 4 บริษัท นี้จึงถูกเลือกเนื่องจากมีรูปแบบการพัฒนานวัตกรรมที่โดดเด่น และได้รับรางวัลทางด้านนวัตกรรม จาก สนช. ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาภายใต้ อุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

4.1.1 บริษัท A

บริษัทดำเนินธุรกิจภายใต้อุตสาหกรรมด้านการเกษตรและอาหาร โดยเริ่มต้นธุรกิจจากความต้องการของชุมชน กล่าวคือ ชาวบ้านอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ประสบปัญหาขยะเน่าเสียในชุมชน ทำให้ทิ้งขยะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ส่งผลถึงการท่องเที่ยว จึงเป็นที่มาของการจัดกระบวนการนำเสียของอาหาร (Food Waste Fermentation Network) ผู้ก่อตั้งบริษัท สามารถคิดค้นปุ๋ยอินทรีย์ และได้แจกจ่ายเหล่านี้ให้กับชาวบ้าน หลังจากนั้น กระบวนการคิดได้ถูกต่อยอด โดยเน้นที่ผลผลิตที่มีอยู่ในท้องถิ่น นั่นคือ น้ำตาลมะพร้าว บริษัทพัฒนากระบวนการเปลี่ยนรูปแบบโมเลกุลของน้ำตาลมะพร้าว ให้กลายเป็นน้ำผึ้ง ผลผลิตดังกล่าวเป็นนวัตกรรมด้านการเกษตร บริษัทได้ดำเนินการขอทุนวิจัยจาก สนช. เพื่อศึกษาเรื่องค่าดัชนีความหวานของน้ำตาลมะพร้าว ว่ามีผลกระทบต่อความเป็นโรคเบาหวาน ผลวิจัย คือเป็นน้ำตาลที่ซึมเข้ากระแสเลือดช้ามาก ไม่ส่งผลต่อการเป็นโรคเบาหวาน (Low Glycemic index) นอกจากนี้ คุณสมบัติทุกอย่างยังเหมือนน้ำตาลปกติ ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมดังกล่าว ชื่อว่า น้ำหวานดัชนีน้ำตาลต่ำจากดอกมะพร้าวอินทรีย์ (Organic and Low Glycemic index Coconut Flower Syrup) โดยได้รับรางวัล Food Design Contest 2011 อันดับที่สอง และ Top 10 Innovative Business 2012 อันดับที่หก จาก สนช.

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารให้ความเห็นว่า วิสัยทัศน์ เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานวัตกรรม กล่าวคือ ต้องคำนึงถึงความต้องการของลูกค้าหรือชุมชน ดังตัวอย่างคำพูดนี้ “เราต้องมีหัวใจที่จะช่วยเหลือชุมชนจริงๆ เรียกได้ว่าเป็น Corporate Social Innovation นี่คือนี่ที่ต้องเร่งสร้าง ต้องให้องค์กรเป็นเหมือนตัวเรา ชาวบ้านเป็นเหมือนพี่น้อง ครอบครัวเดียวกัน ไม่ใช่ลูกน้อง ต้องให้ชาวบ้านรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ เพราะฉะนั้น คนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด” สำหรับอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวว่า “นวัตกรรมเป็นสิ่งที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก” จึงเป็นที่มาของปัจจัยด้านต้นทุนที่สูง นอกจากนี้ การหาแหล่งเงินทุนค่อนข้างยาก เนื่องจาก เป็นบริษัทขนาดเล็ก ยังไม่มีความน่าเชื่อถือ ประกอบกับ บริษัทมีพนักงานจำนวนน้อย ดังนั้น ต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านเงินทุน และการจัดสิทธิบัตร เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ และดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

4.1.2 บริษัท B

บริษัทได้ดำเนินธุรกิจมาเป็นเวลา 15 ปี โดยเป็นผู้แทนจำหน่าย ทำการตลาด และรับจ้างผลิตสินค้าแบบ Original Equipment Manufacturer (OEM) ให้กับบริษัทผลิตอาวุธของต่างประเทศทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอิสราเอล และอีกหลายประเทศ โดยส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องบินต่อสู้ทางอากาศยานต่างๆ (อากาศยานไร้คนบิน Unmanned Aerial Vehicle (UAV)) สำหรับในประเทศไทยมีเพียง 3 บริษัทเท่านั้นซึ่งผลิตเครื่องบินแบบนี้ โดยฐานการผลิตของบริษัทอยู่ที่จังหวัดลำพูน เริ่มต้นจากการนำชาวบ้านซึ่งว่างจากการทำนา มาผลิตเครื่องบินโดยชาวบ้านเหล่านี้มีทักษะด้านการก่อสร้าง ทั้งนี้สามารถดำเนินการได้ดี ในรูปแบบของ OEM ขนาดเล็ก สำหรับในอดีตการต่อยอด Know How ค่อนข้างน้อย เนื่องจากบริษัทรับจ้างผลิตตามคำสั่ง แต่ปัจจุบันสามารถออกแบบผลิต และพัฒนาเครื่องบินเป็นของตัวเอง โดยบริษัทได้รับรางวัล อันดับ 8 ของ Top 10 Innovative Business 2011 จาก สนช.

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร เสนอแนะว่า ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนานวัตกรรม ได้แก่ ความชอบส่วนบุคคล

(Personal Interest), เงินทุน (Capital) และหุ้นส่วน (Partner) สำหรับอุปสรรคในการขับเคลื่อนนวัตกรรม ประกอบด้วย ด้านต้นทุน ซึ่งผู้บริหารกล่าวว่า “นวัตกรรมของบริษัทใช้เงินลงทุนสูงมาก โดยเฉพาะวัตถุดิบในการก่อสร้าง” นอกจากนี้ การแสวงหาแหล่งเงินทุนดำเนินการยากมาก เนื่องจากธนาคารไม่เชื่อถือความสามารถของบริษัท อีกทั้งต้องมีการค้ำประกัน ดังนั้น สิ่งที่จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ คือการจดสิทธิบัตร อย่างไรก็ตาม บริษัทอยู่ในระหว่างดำเนินการหาวิธีจดสิทธิบัตร บริษัทจะสามารถพัฒนานวัตกรรมได้อย่างเต็มที่หากมีเงินทุนที่เพียงพอ ดังคำพูดของผู้บริหารที่ว่า “ภาครัฐควรให้การสนับสนุนอย่างจริงจังเรื่องเงินทุน หากบริษัทมีเงินมากพอ ก็จะสามารถพัฒนานวัตกรรมได้มากกว่านี้ โดยเฉพาะเรื่อง R&D คือสามารถจ้างผู้เชี่ยวชาญต่อยอดนวัตกรรมได้ ทุกวันนี้บริษัทยังคงต้อง Copy and Development” นอกจากนี้ ความต้องการของลูกค้าที่มีความเสี่ยง กล่าวคือ “ทุกวันนี้บริษัทยังขาดความน่าเชื่อถือ (Credibility) จากลูกค้าต่างประเทศ โดยบริษัทต้องใช้ผู้แทนจำหน่ายจากประเทศสิงคโปร์”

4.1.3 บริษัท C

บริษัทดำเนินธุรกิจด้าน Lighting and Security ประมาณ 20 ปี โดยในปี 2005 เริ่มงานด้าน Energy Saving บริษัทสามารถคิดค้นระบบควบคุมปรับค่าความสว่าง (Power Controller) โดยนำทฤษฎี Non Critical Wave Intersection มาวิเคราะห์ ภายใต้องค์ความรู้ด้าน Electronic Circuit ด้าน Software ด้าน Physics และด้าน Mechanics ซึ่งสามารถประหยัดการใช้พลังงานลงได้จาก 100% - 1% ปัจจุบันบริษัทเป็นบริษัทเดียวในโลกที่สามารถผลิต Power Controller สำหรับหลอดไฟ (Lighting) นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาอุปกรณ์ที่เล็กที่สุดในโลกได้ด้วย บริษัทใช้เวลาทดลองเป็นเวลานาน โดยทดลองหลอดทุกชนิดในโลกประมาณ 6,000 หลอด สำหรับประโยชน์ของผลิตภัณฑ์นวัตกรรมนั้นนอกจากจะช่วยประหยัดพลังงานแล้ว ยังช่วยลดค่าไฟฟ้า ลดค่าบำรุงรักษาหลอดไฟ และลด Carbon Credit ด้วย

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะว่า ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนานวัตกรรม คือ

ความมุ่งมั่นของพนักงาน โดยต้องใช้ความชำนาญของพนักงานในแต่ละด้าน อย่างไรก็ตาม บริษัทเผชิญกับอุปสรรคในการขับเคลื่อนนวัตกรรมมากมาย ได้แก่ ด้านต้นทุน กล่าวคือ การพัฒนานวัตกรรมของบริษัทใช้เงินลงทุนด้าน R&D จำนวนมาก นอกจากนี้ บริษัทยังขาดเงินสนับสนุนด้านงานวิจัยอีกด้วย สิ่งสำคัญคือ ผลิตภัณฑ์ของบริษัทไม่สามารถจดสิทธิบัตรได้เนื่องจากผู้บริหารกลัวการลอกเลียนแบบเพราะการจดสิทธิบัตรต้องแสดงขั้นตอนการผลิตสินค้า สำหรับปัจจัยเรื่องการสนับสนุนของภาครัฐก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนานวัตกรรม โดยผู้ให้สัมภาษณ์เสนอแนะว่า “นโยบายของรัฐบาลต้องช่วยเหลืออย่างจริงจัง ต้องส่งเสริมสนับสนุน ทั้งในเรื่องเงินทุน และเผยแพร่ข้อมูลสินค้าให้ภายนอกได้รับรู้ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับสินค้า ควรดูตัวอย่างจากต่างประเทศทั้งเกาหลี และญี่ปุ่น ซึ่งใช้งบประมาณ R&D เป็นหลาย % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (Gross Domestic Product: GDP) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เป็นการให้ความสำคัญอย่างจริงจังเรื่องการพัฒนาวัตกรรม” นอกจากนี้ ความเสี่ยงด้านความต้องการของลูกค้าก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนานวัตกรรม สินค้าของบริษัทไม่สามารถขายต่างประเทศได้มากนักเนื่องจากบางประเทศยังไม่ไว้วางใจในคุณภาพของประเทศไทย นอกจากนี้ บางหน่วยงานในประเทศไทยเอง ก็ไม่ยอมรับในสินค้าของผู้ผลิต ทั้งที่มีราคาต่ำกว่าและคุณภาพดีกว่า ประกอบกับการใช้งานได้คงทนกว่า

4.1.4 บริษัท D

บริษัทดำเนินธุรกิจด้านผลิตภัณฑ์เสริมความงาม โดยมีเจตนาที่ว่าจะให้คนไทยมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยสินค้านวัตกรรม ทั้งนี้ได้คัดสรรผลิตภัณฑ์นวัตกรรมในการดูแลสุขภาพที่มีอยู่ในประเทศพัฒนาต่อยอด ออกสู่ผู้บริโภคทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้บริษัทมุ่งเน้น และตั้งใจในการพัฒนานวัตกรรม สำหรับสินค้านวัตกรรมของบริษัท คือ แป้งพัพจากข้าวหอมมะลิ Oryze โดยไม่ใส่ทัลคัมที่เป็นแร่หินซึ่งทำให้เกิดริ้วรอยกับใบหน้า หากใช้เป็นเวลานาน

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารให้ความเห็นว่าปัจจัยที่ช่วยพัฒนานวัตกรรมของบริษัท คือ การมุ่งเน้น R&D

ทดลองซ้ำๆ เพื่อให้ได้สินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยบริษัทจ้างทีมวิจัยจากประเทศญี่ปุ่นเนื่องจากมีความเชี่ยวชาญ มีห้อง Lab ที่ทันสมัย และจ้างบริษัทผู้ผลิตเครื่องสำอางในญี่ปุ่นเป็นผู้ผลิต ผู้นำองค์กร มีส่วนสำคัญมากในการพัฒนานวัตกรรม โดยมีแนวคิดใหม่ๆ ตลอดเวลาเรื่องพัฒนาต่อยอดสินค้านวัตกรรม เพื่อประโยชน์ต่อผู้บริโภค สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น วิสัยทัศน์ของผู้นำ มีความสำคัญมากในการพัฒนานวัตกรรม อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม ได้แก่ เงินลงทุน เพราะแต่ละโครงการใช้เงินทดลองวิจัยสูงมาก ประกอบกับ แหล่งเงินทุนมีจำกัด บริษัทพยายามแสวงหาแหล่งเงินทุนนอกเหนือจาก

สนช. โดยสิ่งสำคัญคือ ผู้บริหารกล่าวว่า “รัฐบาลต้องเข้ามาช่วย ทั้งเรื่ององค์ความรู้ งานวิจัย ทีมผู้เชี่ยวชาญ และเงินทุน เพื่อต่อยอดงานวิจัยไปเรื่อยๆ และจะยิ่งดีหาก

ได้รับการช่วยเหลือด้านงานวิจัยจากอาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อศึกษาต่อยอดนวัตกรรมต่อไป นอกจากนี้ หากบริษัทได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล ก็จะช่วยลดความเสี่ยงด้านความต้องการของลูกค้า เพราะทุกวันนี้ จ้างประเทศญี่ปุ่นผลิต เพื่อให้ได้มาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ แต่การเป็นเจ้าของสูตร เจ้าของตราสินค้า รวมทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นสำคัญกว่าการจ้างที่ใดผลิต”

4.2 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ

จากผลการวิเคราะห์ของบริษัทที่นำเสนอข้างต้น รวมกับอีก 5 บริษัท ที่ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ปัจจัยต่างๆ ที่ผู้บริหารได้กล่าวถึง สามารถพิจารณาเปรียบเทียบกันได้ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบอุปสรรคในการขับเคลื่อนนวัตกรรม

ปัจจัย	บริษัท								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I
ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง	√	√	√	√	√		√		√
การขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร	X		X	X	√	X		X	X
ความเสี่ยงด้านอุปสงค์		√	√	√		√		X	
การขาดบุคลากรที่มีทักษะ	√	X	X	√	√	X	√	X	X
ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน	√	√	√	√		X	√		
ปัญหาการรักษาบุคลากรที่มีความสามารถ									
การขาดการอบรมบุคลากรภายในหน่วยงาน			X						
ความไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของพนักงาน						√			
ความไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร									
การขาดทรัพยากรเส้นทางปัญหา	X	√	√			√	√	X	X
การขาดสภาพแวดล้อมในการพัฒนานวัตกรรม			X			X			
การขาดแคลนเวลา									
การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ	√	√	√	√	√	X	√	√	√
ความผันผวนทางเศรษฐกิจ						X			
การขาดข้อมูลทางการตลาด									
การขาดข้อมูลทางด้านเทคโนโลยี									
การขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	X			√	√	X			X

หมายเหตุ “√” หมายถึง ปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม

“X” หมายถึง ปัจจัยนี้ไม่เป็นอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม

จากตารางที่ 3 ระบุให้เห็นว่า ปัจจัยซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนานวัตกรรม ที่ผู้บริหารทั้ง 9 บริษัทให้ความสำคัญตรงกัน คือ 1) การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย การช่วยเหลือด้านเงินทุน และการสนับสนุนด้านองค์ความรู้ อีกทั้งผู้เชี่ยวชาญ 2) ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ลงทุนสร้างหรือผลิตสินค้านวัตกรรม นอกจากนี้ยังรวมถึงต้นทุนในการทดลองวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมด้วย และ 3) ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน

5. การอภิปรายผล

จากผลการศึกษา Literature Reviews รวมไปถึงการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารขององค์กร SMEs ที่พัฒนานวัตกรรม พบว่าในประเทศไทย ปัจจัยที่สำคัญที่ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นตรงกัน ได้แก่ ปัจจัยดังนี้ (1) การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ (2) ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง และ (3) ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษายาผล เพื่อศึกษาค้นหาว่าปัญหาลักษณะเดียวกัน ในกรณีของ SMEs ในประเทศอื่น มีวิธีการแก้ไขปัญหายังไง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

5.1 การสนับสนุนของภาครัฐ

ในที่นี้เกี่ยวข้องกับ 2 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนเรื่องเงินทุน และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประเด็นดังกล่าวได้มีการกล่าวถึงในงานวิจัยของ Xie X.M., Zeng S.X., & Tam C.M. จากประเทศจีน โดยระบุว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคเหมือนกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยเสนอแนะว่า รัฐบาลควรให้การค้ำประกันด้านการเงิน (Financial Guarantee) และนำเสนอเงินทุนโดยตรงกับ SMEs เพื่อพัฒนานวัตกรรม [8] นอกจากนี้ Frenkel A. จากประเทศอิสราเอล นำเสนอว่า รัฐบาลควรจัดหาเงินทุนสำหรับกิจกรรมวิจัยและพัฒนา เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรม [9] สำหรับการช่วยเหลือเรื่องผู้เชี่ยวชาญนั้น ทีมผู้วิจัยจากประเทศจีน กล่าวว่า SMEs ควรมีเครือข่ายการร่วมมือกันระหว่างองค์กรและสถาบันต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรทางด้านเทคโนโลยี หรือสถาบันด้านการวิจัย เพื่อช่วยให้นักพัฒนานวัตกรรมประสบผลสำเร็จ [9] ส่วน Hadjimanolis A.

ผู้วิจัยจากประเทศไซปรัส ให้ความเห็นว่า วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมนวัตกรรม คือ ทั้งภาครัฐและเอกชน ควรที่จะร่วมมือกัน [11] นอกจากนี้ Sabir, R.I. and Sabir, R.M. ผู้วิจัยจากประเทศจีน อีกกลุ่มหนึ่ง นำเสนอว่า รัฐบาลควรที่จะก่อตั้งสถาบันการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นด้านการปลูกฝัง และขับเคลื่อนนวัตกรรม ดังนั้น ผู้ที่เรียนจบจากสถาบันนี้ จะมีความรู้ทักษะที่ทันสมัยด้านการพัฒนานวัตกรรม [26]

5.2 ด้านต้นทุน

สำหรับต้นทุนในที่นี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวว่าส่วนใหญ่จะเป็นต้นทุนเงินทุนประเภทวัตถุดิบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้านวัตกรรม นอกจากนี้ ยังรวมถึงต้นทุนทางด้านการศึกษาและพัฒนา สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคในการขับเคลื่อนนวัตกรรม เนื่องจากมีต้นทุนค่อนข้างสูง โดย Tiwari R., & Buse S. ทีมผู้วิจัยจากประเทศเยอรมัน และ McAdam R., McConvery T., & Armstrong G. จากประเทศอังกฤษ เสนอแนะว่า ควรจัดตั้งเครือข่ายกลุ่มองค์กร (Cluster Network) ที่มุ่งเน้นพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกัน สำหรับการสร้างสรรค์ออกแบบ และผลิตสินค้านวัตกรรม [12&27]

5.3 การแสวงหาแหล่งเงินทุน

ข้อจำกัดในการขับเคลื่อนนวัตกรรมทางด้านนี้ของ SMEs ไทย คือ ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน อย่างไรก็ตาม ควรศึกษาตัวอย่างการขจัดอุปสรรคนี้จากประเทศมาเลเซีย ซึ่งส่งเสริมเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมีการเสนอแหล่งเงินทุนมากมาย ได้แก่ เงินทุนสำหรับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก, เงินทุนสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่, กองทุนฟื้นฟูสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก เป็นต้น ดังนั้น สถาบันการเงินทั้งหมดของประเทศไทยควรสนับสนุนเรื่องเงินทุนสำหรับการพัฒนานวัตกรรมอย่างจริงจัง ทั่วทั้งประเทศ [28]

6. ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาด้านการพัฒนานวัตกรรมของ SMEs ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

6.1 การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ

นอกเหนือจากการให้เงินทุนที่เพียงพอสำหรับ SMEs เพื่อพัฒนานวัตกรรมแล้ว รัฐบาลควรจัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้องค์ความรู้ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลแก่ SMEs และนำเสนอกรณีศึกษาของบริษัทที่เป็น Best Practice ในการพัฒนานวัตกรรม เหมือนดังกรณีศึกษา งานวิจัยของประเทศจีน และประเทศไต้หวัน

6.2 ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง

6.2.1 จัดให้มีการรวมตัวในกลุ่ม SMEs ประเภทเดียวกัน เพื่อใช้ทรัพยากรพื้นฐานร่วมกันในการพัฒนานวัตกรรม เหมือนในกรณีศึกษาของประเทศจีน โดยเชื่อมโยงการจัด Cluster ร่วมกัน เพื่อ Share ต้นทุน หรือ Subsidize ค่าใช้จ่ายบางส่วน โดยอาจให้บริษัทที่อยู่ใน Supply Chain ต้นน้ำ Share ต้นทุนที่เป็น Raw Material สำหรับสินค้านวัตกรรม ดังนั้น นำไปสู่แนวคิดในเรื่อง Ecosystem ทั้งธุรกิจต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการกระจายต้นทุน เพื่อพัฒนานวัตกรรม โดยการจัดงานสัมมนา หรือประชุมร่วมกันในกลุ่มของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

6.2.2 ในกรณีที่การพัฒนานวัตกรรม จำเป็นต้องใช้ Raw Material จากต่างประเทศ หากสามารถระบุแหล่งของวัตถุดิบในประเทศที่ใช้ทดแทนจากต่างประเทศได้ ก็จะทำให้ต้นทุนการพัฒนานวัตกรรมลดลง

6.3 ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน

6.3.1 ควรจัดกลไกรองรับสำหรับ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น การให้เงินทุนกู้ยืม ดอกเบี้ยต่ำ หรือการให้เงินอุดหนุนในรูปแบบเงินให้เปล่า เหมือนงานวิจัยจากประเทศมาเลเซีย ซึ่งเสนอแหล่งเงินทุนมากมายหลายรูปแบบสำหรับการพัฒนานวัตกรรม

6.3.2 สถาบันการเงินควรมีความเข้าใจในเรื่องการพัฒนานวัตกรรม รวมไปถึงการประเมินคุณค่าหรือมูลค่าของนวัตกรรม เพื่อให้สามารถประเมินอุปสรรคและความเสี่ยงด้านนวัตกรรม ที่มีความชัดเจน นั่นคือมี Risk Procedure และ Risk Profile ที่ชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ผู้ประกอบการ SMEs ได้

รับรู้ เพื่อจะได้พิจารณาว่าธุรกิจนั้นๆ อยู่ในสถานะที่พร้อม จะได้รับการสนับสนุนด้านนวัตกรรมหรือไม่ และควรเป็นจำนวนเงินเท่าไร ภายใต้การประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจนของสถาบันการเงิน

7. บทสรุป

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถที่จะขับเคลื่อน และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันได้ โดยนวัตกรรมเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการให้เกิดนวัตกรรมในองค์กรเหล่านี้ในอดีตที่ผ่านมาก็มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาว่า ข้อจำกัดเหล่านั้นได้แก่อะไรบ้าง ผลการศึกษาก็ระบุ 3 ปัจจัยหลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) การสนับสนุนของรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ (2) ต้นทุนของการพัฒนานวัตกรรม และ R&D ที่สูง และ (3) ความยากในการแสวงหาแหล่งเงินทุน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา กรณีตัวอย่างการแก้ไขปัญหาหรือการส่งเสริม นวัตกรรมในประเทศต่างๆ ซึ่งก็ได้แนวทาง ข้อเสนอแนะต่างๆดังที่ได้รวบรวมไว้ในหัวข้อ 6 เพื่อเป็นกรอบในการวางแผน และกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

1. Qureshi, T., Dar I., & Khan, M. (2008). Innovation Management: Types, Management Practices and Innovation Performance In Services Industry of Developing Economies, Communications of the IBIMA, pp. 159-160
2. Mazzarol, T., Volery, T., Doss, N., & Thein, V. (1999). Factors influencing small business start-ups. International Journal of Entrepreneurial Behaviour and Research, 5(2), pp. 48-63
3. Porter, M. (1990). The Competitive Advantage of Nations, Macmillan, London
4. Schumpeter, J. (2006). Capitalism, socialism and democracy: Routledge
5. Galia F., & Legros D. (2004). Complementarities Between Obstacles to innovation: Evidence from France, Research Policy 33, pp.1185-1199

6. Madrid-Guijarro A., Domingo G., & Van Auken H. (2009). Barriers to Innovation among Spanish Manufacturing SMEs, *Journal of Small Business Management*, 47(4), pp.465-488
7. Rammer, C., Zimmermann, V., Müller, E., Heger, D., Aschhoff, B., and Reize, F. (2006). Innovationspotenziale von kleinen und mittleren Unternehmen, Centre for European Economic Research (ZEW), Mannheim
8. Xie X.M., Zeng S.X., & Tam C.M. (2010). Overcoming barriers to innovation in SMEs in China: A perspective based cooperation network, *Innovation: Management, policy & practice* 12: pp. 298–310
9. Frenkel A., (2003). Barriers and Limitations in the Development of Industrial Innovation in the Region, *European Planning Studies* 11, pp. 115-137
10. Grimsholm E., and Poblete L. (2010). Internal and External factors hampering SME growth: A qualitative case study of SMEs in Thailand, Master Thesis, Gotland University
11. Hadjimanolis A. (1999). Barriers to Innovation for SME in a Small Less Developed Country (Cyprus), *Technovation* 19, pp. 561-570
12. Tiwari R., & Buse S. (2007). Barriers to Innovation in SMEs: Can the Internationalization of R&D Mitigate Their Effects?, in: *Proceedings of the First European Conference on Knowledge for Growth: Role and Dynamics of Corporate R&D*, Seville, Spain, October 8-9, 2007
13. Loewe P., & Dominiquini J. (2006). Overcoming the barriers to effective innovation, *Strategy & Leadership*, 34(1), pp.24 – 31
14. Westhead P., & Storey D. (1996). Management Training and Small Firms Performance: Why is the link so weak?, *International Small Business Journal* 14, pp.451-478
15. Yanmei Z., Xinhua W., & Mike W. (2011). Institution-based barriers to innovation in SMEs in China, Springer Science
16. Flinders C., Lynch P., & T.Holden M. (2010). Overcoming the Barriers to Managing Innovation in the Early States of New Product Development in SMEs, Postgraduate Paper-IAM Conference
17. Zwick T. (2002). Employee Resistance against Innovations. *International Journal of Management* 23, pp.542-552
18. Baldwin, J.R. and Gellatly, G. (2004). *Innovation Strategies and Performance in Small Firms*, Ottawa
19. Scozzi B., Garavelli C., & Crowston K. (2005). Methods for Modeling and Supporting Innovation Processes in SMEs, *European Journal of Innovation Management* 8(1), pp.120-137
20. Mohen P., & Roller L. (2005). Complementarities in Innovation Policy, *European Economic Review* 49, pp.1431-1450
21. Rush H. & Bessant J. (1992). Revolution in three-quarter time: lessons from the diffusion of advanced manufacturing technologies, *Technology Analysis and Strategic Management*, 4(1), pp.3-19
22. Khan A., & Manopichetwattana V. (1989). Models for Innovative and Non-Innovative Small Firms, *Journal of Business Venturing* 4, pp.187-196
23. Hewitt-Dundas N. (2006). Resource and Capability Constraints to innovation in Small and Large Plants, *Small Business Economics* 26, pp.257-277
24. Silva M. & Leitaõ J. (2007). Determinant factors of innovation capability of Portuguese services firms: a logit model, *Proceedings of the XVII International RESER Conference Service Competitiveness and Cohesion - Balancing Dynamics in the Knowledge Society*
25. Hausman A. (2005). Innovativeness Among Small Businesses: Theory and Propositions for

Future Research, *Industrial Marketing Management* 34, pp.773-782

26. Sabir, R.I. and Sabir, R.M. (2010). Managing technological innovation: China's strategy and challenges, *Journal of Technology Management in China*, 5(3), pp. 213-226

27. McAdam R., McConvery T, & Armstrong G. (2004). Barriers to innovation within small firms

in a peripheral location, *International Journal of Entrepreneurial Behaviour & Research*, 10(3), pp. 206 – 221

28. Habaradas R.B. (2009). The challenges of SME innovation and technology upgrading in developing economies: insights from Malaysia, Thailand, and The Philippines, *Journal of International Business Research*, 8(1), pp.69-89

